

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

Exemplum distinctionis. Cap. XIIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](#)

cum doceret populū, orandum esse, ita proposuit; cuiusvis boni caput esse orationem: eamq; & salutem nobis afferre, & vitam aeternam, nemo ignorat; hac tamen de re, pro viribus dicere necessarium est, quo id consequamur, vt, et qui in orationibus, cultuq; Dei, viuere sunt soliti; studium vehementius, & maiorem assiduitatem, ea in re adhibeant; qui segnes ignaviq; vixerunt, & animam sive runt ab orationis ope deserit, tum præteriti temporis detrimentum intelligant, tum in reliquum vitæ tempus, nè committant, vt salute priuentur.

Exemplum diuisionis.

Cap. XIII.

SANCTVS Gregorius Nazianenus, quem Demostenem Christianum dixerimus, ostendens episcopalis munera difficultatem, ita diuisiōe est usus: difficile est, eiusmodi orationem inuenire, quæ omnes conciliare, & scientiæ lumine collustrare possit; huius rei, ea causa est, quod cum in tribus his rebus periculum versetur, mente, sermone, atque auditu; vix aliter fieri potest, quin si minus ad omnia, ad horum unum impingamus: aut enim mens, superno splendore minime perfusa est; aut sermo languet; aut deniq; auris, quia nequaquam purgata est, doctrinam excipere nequit; quorum si unum acciderit, non minus, quam si omnia concurrant, veritas claudita necesse est.

Exemplum distinctionis.

Cap. XIV.

SANCTVS Ambrosius cum doceret, Christum sequendum, hanc distinctionem adhibuit: si vulnus curare

vare desideras, medicus est: si febribus astuas, fons est: si grauaris iniquitate, iustitia est: si auxilio indiges, virtus est: si mortem times, vita est: si cibum queris, alimentum est. Qua ratione debeat proponere Ecclesiasticus orator, & qualis debeat esse propositio, dicemus paulo post: item de diuisione, & distinctione, quas non solum formas sententiarum, sed etiam instrumenta dispositionis esse, facile est animaduertere.

Quo modo Ecclesiasticus orator possit ad p-
positum rationem subijcere; & vnde defle-
xit oratio, redire.

Cap. X V.

SANCTVS Gregorius Nazianenus in laudem Heronis, docens, cur Hero fuerit athleta minimè fictus, subiicit rationem: Hic est veritatis athleta minimè fictus, & trinitatis ad sanguinem vsque propugnator; atque eorum, qui ipsum, iniuriæ inferendæ causa, persequebantur, patiendi alacritate expugnator: nihil est enim, quod persecutoris vim perinde frangat, vt patiens alacritas & promptus animus. Sæpè poterit vti hac forma Ecclesiasticus orator: Cupitis scire, quāobrēm in variis calamitates incidatis, melioris spei filij decadant; qui supersunt, vos tristitia afficiant. varijs morbis affligamini, caritate annoæ, & alijs incōmodis exerceat, aut puniat potius vos Deus? quia eius mandata non custoditis, quia iniusti estis in vos, & in alios. Is, què paulo antè nominauimus, sanctus episcopus Gregorius Nazianzenus in Apologetico, cùm officium sacerdotum exposuisset, in hominum reconciliatiōe & salute versari; salutis mysteria omnia, Chri-

M

stique